

[Svend Erik Hovmand]

Det, jeg føler trang til at gøre en særlig bemærkning om, er imidlertid spørgsmålet om støjgenerne principielt og også de støjgener omkring Folehaven, der bliver nævnt. Ministeren oplyser, at han har haft et møde for 14 dage-3 uger siden. Ja men det var et møde forud for den debat, vi havde dengang, og der er altså åbenbart ikke sket noget siden. Hvis det ikke er tilfældet, beder jeg ministeren afkræfte det.

Det er rigtigt, som ministeren sagde, at ministeren nødvendigvis må rette sig efter, hvad der står i en betænkning. Når der på venstres initiativ kom til at stå i betænkningen, at ministeren sammen med de berørte kommuner skal finde en løsning på de støjmæssige problemer, så er det ikke bare tom snak; så er det en opfordring og en henstilling til ministeren om, at han som den administrative chef skaber en løsning på disse problemer. Vi skal ikke blande os i administrationen, det er ministerens opgave. Den forrige trafikminister gav tilsagn om at finde en løsning, og han mente også, at der var mulighed for at finde en rimelig løsning. Derfor spørger vi nu næsten to år efter, hvorfor løsningen ikke er der.

Vi forbeholder os ret til at vende tilbage til spørgsmålet inden alt for længe, for jeg synes, at de mange tusinde mennesker i dette område har krav på, at der nu skabes en løsning.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

For at undgå misforståelser vil jeg blot sige til hr. Arentoft, at det forslag, som jeg har fortalt er kommet fra Århus kommune, har jeg overhovedet ikke taget stilling til. Jeg har gjort det, at jeg har modtaget oplysninger om forskellige tekniske enkeltheder, som for øjeblikket er ved at blive undersøgt.

Jeg vil i samme åndedrag sige, at med bemærkninger, jeg kom med i første omgang, har jeg på ingen måde taget stilling til spørgsmålet om, hvorvidt vejen skal gå øst eller vest om Brabrand Sø. Jeg har bare lige nævnt, at en logisk konsekvens af de tanker, der er kommet fra Århus kommune, må være, at de, om jeg så må sige, opprioriterer en vestlig løsning omkring Brabrand Sø.

Om forslaget kan ændres, spørger hr. Arentoft. Ja, det er altid op til et flertal i fol-

ketinget at komme med de forslag om ændringer, man finder er rigtige. Men jeg vil bare i den forbindelse gøre opmærksom på noget mere, skal vi sige proceduremæssigt. Det er, at det forslag altså er kommet til verden, efter at der igennem nogle år har været ført løbende forhandlinger både med amtet og med Århus kommune, og jeg kom over til Århus sidste år og førte forhandlingerne til ende, således at vi gav håndslag og sagde: det er det, vi er blevet enige om.

Det vil så igen sige, at hvis man bryder op på dette her, så skal der efter min mening være meget tungtvejende argumenter for det, for tingene har faktisk været ganske godt undersøgt. Dernæst må det være således, at alle parter, også den part, jeg endnu ikke har hørt fra – i hvert fald ikke jeg selv, men muligvis mine medarbejdere – også kommer ind i billedet, men det går jeg ud fra at vi er enige om, og det kan vi drøfte i udvalget.

Så vil jeg bare lige sige til hr. Svend Erik Hovmand, at jeg synes næsten, at det af og til kan være for let at køre sådanne mærkesager frem. Nu har hr. Svend Erik Hovmand et par gange nævnt dette med Folehaven. Det er egentlig besnærende taktisk, om jeg så må sige, at man på den ene side henholder sig til, at et flertal i folkettingen har pålagt ministeren at optage forhandlinger med Københavns kommune og eventuelt andre med henblik på at få en løsning, og på den anden side siger til samme minister: men det må ikke koste dig en rød øre. Det betyder naturligvis, at jeg kan bruge mange ord i forhandlinger med Københavns kommune, men jeg er bundet af, at jeg ikke må bruge en øre, fordi staten som en principiel beslutning fra det samlede flertal har sagt: staten trækker sig økonomisk ud af dette her.

Derfor synes jeg nok, hvis vi lige skal have lidt balance i tingene, at man må forstå, at det møde, jeg har haft med overborgmesteren – og det er ikke det første møde, det vil jeg godt afkræfte over for hr. Svend Erik Hovmand – er en virkelig bestræbelse på at hjælpe Københavns kommune og ikke mindst beboerne i Folehaven og Sydvestkvarteret med de problemer, de har, hvor vi kan stille al ekspertise osv. til rådighed. Her blev man enig om, at man nu går videre med nogle tanker om, hvordan man på den ene og på den anden måde ligesom kan afhjælpe det mere øjeblikkeligt, men bagved ligger den